

retning om, at Afstandsmærkerne ere udlagte — Bestyttelsen for Kalegaarden indtræder.

Rygtejeren vedligeholder paa egen Bekostning Afstandsmærkerne.

Formener Rygtejeren, eller mindst $\frac{1}{8}$ af Jurisdiktionens Hovederhvervsfiskere, at Forhold, der kunne antages at have været bestemmende ved Nævnets Afgørelse, senere have forandret deres Karakter, kan hver af Parterne indbringe Spørgsmaalet om en Forandring i Afstandsmaalene m. v. for Kalegaardsnævnet, der da under Appel til Overnævnet bestemmer, om, og i bekræftende Fald, hvilke Forandringer i den trufne Afgørelse der bliver at foretage.

Til Dækning af Udgifterne ved Nævn og Overnævn bevilges det fornødne Beløb paa Finansloven.

Er Nævnet eller Overnævnet nedsat for at tilvejebringe Forandring i en tidligere truffen Afgørelse, blive, hvis Rendselsen gaar ud paa, at Forandring ikke skal ske, Udgifterne ved Nævnet under Udpantnings tvang at afholde af Rekvirenten.

Retten til Fiskeri i de af Regeringen afhændede Fiskestader berøres ikke af ovenstaaende Bestemmelser, men vedbliver i den Udstrækning, som Adkomstdokumenterne hjemle."

Af Udvalget:

Til § 9.

18) § 6te Linie udgaa Ordene: „eller Landvæsenkommission".

19) § 13de Linie udgaa Ordene: „ved 2° af Retten udmeldte Mænd", og i Stedet indsættes: „ligeledes af Synsmændene".

20) § 13de—14de Linie udgaa Ordene: „for hele under et", og i Stedet indsættes: „erlægges aarlig forud".

21) Som næstsidste Punktum indstyttes: „Saavel Gjærne som Fiskerne kunne indante Synsmændenes Rendselser for Landvæsenkommissionen efter Reglerne i Lov af 23de Januar 1862".

22) § firdste Linie udgaa Ordene: „egen Bekostning", og i Stedet indsættes: „samme Maade".

Til § 10.

23) Til Paragraffen føjes et 3dje Stykke saaledes lydende:
„Naar der ved Sejlads eller Ankring

tilføjes et behørigt afmærket Fiskeredskab unødigt Skade, paahviler der Stibet Erstatningsansvar herfor."

Til § 11.

24) § 5te Stykke ændres: „15de Novbr." til: „1ste Decbr.", og „31te Maj" til: „30te April".

25) 7de Stykke affattes saaledes:

„Ved Fiskeri med Vaad om Matten efter Agn skulle de paagældende Fartøjer føre en over Kælingen synlig hvidtlysende Lanterne.

Ved Agn vaad forstaas saadanne Vaad, hvis Armes Længde tilsammen ikke overstige 12 Alen ($7\frac{1}{2}$ Meter)".

26) 8de Stykke affattes saaledes:

„Paa Piglystre skal der være mindst $\frac{1}{2}$ Tommes Afstand mellem Flæner og Tunger, midt imellem hvilke kun een Pig maa anbringes.

Bruges Blumpstang, maa hertil kun anvendes Savlystre.

Kalekroge skulle have et Mellemrum af mindst $\frac{1}{4}$ Tomme mellem Od og Stang."

Til § 12.

27) Paragraffen tilføjes et nyt saalydende Stykke:

„Disse Bestemmelser finde ikke Anvendelse paa de i Kapitel 3 omhandlede Bænde."

Til § 13.

28) Paragraffen affattes saaledes:

„Nærmere end 50 Favne fra det naturlige Udløb af saadanne Aaer og Bække, i hvilke Dpgang af Fisk finder Sted, maa i Dpgangstiden intet Fiskeredskab uden Lovlig Adkomst udsættes eller Vaaddræt finde Sted. Hvilken Dpgangstiden er, bekendtgøres af Landbrugsministeriet med Tilføjelse af, hvor Grænsen for Udløbet skal regnes for de vestlydende Aaløb. Hvor Forholdenes Bestaaenhed maatte gøre det ønskeligt, kunne mindre Afstande dog fastsættes af Landbrugsministeren."

Af Udvalget med Undtagelse af Chr. Rasmussen og H. Madsen:

29) § 14 affattes saaledes:

a) „For Fisk af nedennævnte Arter fastsættes følgende Mindstemaal, tagne fra Snude- spids til Halespids (Total længde):